

вирни нѣща. Писаль е и следнитѣ книги: „Върху дирижирането“, „Музикална валпургиева нощ“, „Съвети за изпълнение на Бетховеновитѣ симфонии“, „Спомени“. Въ брошурата „Преживѣлици на единъ царски

Феликсъ Вайнгартнеръ

капелмайсторъ“ — В. дава некрасивата картина на артистичнитѣ отношения и нрави въ Берлинъ — по време неговата служба като капелмайсторъ въ операта, и диригентъ на симфоничнитѣ концерти на Кралската капела.

Вайсбергъ, Юлия — руска компонистка, род. 1879 въ Оренбургъ; учила въ женскитѣ висши курсове и въ консерваторията въ Петербургъ, както и при Хумпердинкъ въ Берлинъ. Писала: една симфония, балада „Кралъ Харолдъ“, „Драматично скерцо“, „Фантазия“, „Приказки“ и симфонична тонова картина — „Въ нощта“ — за оркестъръ; „Дваа-десетѣтъ“ — симфоническа кантата за смѣсенъ хоръ и оркестъръ; „Двубой съ сѣдбата“ — балада за единъ гласъ и оркестъръ; „Малката морска девойка“ — опера въ 5 картини; пѣсни съ оркестъръ и пиано; детски пѣсни. В. е съпруга на музикалния писателъ А. Н. Римски-Корсаковъ.

Вайсманъ, Адолфъ — Weissmann, Adolph — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 15 авг. 1872 въ Розенбергъ, умр. 1928 (при едно пътуване за Палестина), училъ музика въ Берлинъ и въ университетитѣ на Бреслау, Инсбрукъ, Бернъ и Флоренция; дългогодишенъ референтъ за музика на „Berliner Tageblatt“ (1900—15) и напоследъкъ — на В. Z. am Mittag. Трудове: „Шопенъ“, „Пучини“, „Бизе“, „Верди“ — монографии; „Виртуозътъ“, „Примадоната“; „Звучащата градина“, „Музиката въ свѣтовната криза“, „Диригентътъ на XX в.“, „Отбожествяването на музиката“ 1927; — (II издание 1930).

Вайсманъ, Карлъ Фридрихъ — Weissmann, Karl Friedrich — теоретикъ и музикаленъ писателъ, род. 10 авг. 1808 въ Берлинъ, умр. 7 ноем. 1880 с. т., ученикъ на Шпоръ (цигулка) и Морицъ Хауптманъ (композиция), музикаленъ директоръ въ Ревалъ, виолонистъ въ императорската опера въ Петербургъ, и следъ едно пребивание въ Лондонъ и Парижъ, се установява въ Берлинъ, като учителъ по композиция въ консерваторията. Компониралъ нѣколко опери, пѣсни и клавирни откъслечи — В. е по-значителенъ въ своитѣ теоретични съчинения: изследвания върху: „Умаления септимовъ акордъ“, „Увеличеното тривучие“, „История на гръцката музика“, „История на клавирната игра и литература“ и др.

Вайсманъ, Юлиусъ — Weissmann, Julius — значителенъ компонистъ, род. 26 дек. 1879 въ Фрайбургъ; училъ въ Висшата музикална школа въ Берлинъ и въ музикалната академия въ Мюнхенъ (Туйле); живѣлъ въ Швейцария и родния си градъ като свободенъ художникъ, отъ 1930 е директоръ на новооснования градски музикаленъ семинаръ въ Фрайбургъ. В. принадлежи къмъ южногерманскитѣ ново-романтици, въ творбитѣ на които преобладава лиричното и идилличното — при едно майсторство въ контрапункта и богатство на звуковитѣ краски. Отъ творбитѣ му, достигнали напоследъкъ 106 опуса, най-ценни сѣ пѣснитѣ и клавирнитѣ му композиции, а сѣщо камерната музика и оперитѣ, въ които се освобождава постепенно отъ предаване и изобразяване на случки и преживѣлици, за